

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Mfv.III.10.029/2020/5.

A tanács tagjai: . Zánthy János
a tanács elnöke
Deutschné dr. Kupusz Ildikó
előadó bíró

. Farkas Katalin
bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Enyedi Krisztián ügyvéd

Az alperes: ...Megyei Kormányhivatal

Az alperes képviselője: ...jogtanácsos

A per tárgya: társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:

Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.146/2019/6.

Rendelkező rész

A Kúria a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1. M.146/2019/6. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] A felperes 2011. december 31. napjáig III. csoportos rokkantsági nyugdíjban részesült, amely ellátás a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (Mmtv.) 32. § (1) bekezdése alapján 2012. január 1. napjától rehabilitációs ellátásként került továbbfolyósításra. Az elsőfokú hatóság a 2017. február 20. napján kelt ... számú határozatával a felperes részére megállapított rehabilitációs ellátást 2016. február 29. napjával megszüntette, ezzel egyidejűleg a komplex minősítés alapján 2016. március 1. napjától rokkantsági ellátást állapított meg 42.520 forint havi összegben. Az elsőfokú hatóság határozatában rögzítette, hogy a felperes egészségi állapotának mértéke 55%-os, állapota alapján a B2 minősítési kategóriába tartozik. Az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontjának felhívásával a 2017. január 18. napján kelt SZU/001/003795-2/2017. számú elsőfokú komplex minősítés eredményéről szóló összefoglaló vélemény alapján megállapította, hogy a felperes kardiológiai állapotában javulás következett be.
- [2] A másodfokú hatóság a 2017. május 2. napján kelt ... számú határozatával az elsőfokú hatóság

határozatát helybenhagyta, megállapítva, hogy a felperes egészségi állapotának mértéke 55%-os, a B2 minősítési kategóriába tartozik. Az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontja értelmezésével megállapította, hogy a felperes részére a III. csoportú rokkantsági nyugdíj az 50-79%-os mértékű össz-szervezeti egészségkárosodás alapján került megállapításra. A III. csoportú rokkant minősítéshez képest a B2 kategória (össz-szervezeti egészségkárosodás 45%) állapotjavulást jelent, erre tekintettel az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontja szerint az elsőfokú hatóság helytálló döntést hozott. Kifejtette, hogy az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontjában rögzített feltétel az állapotjavulás nem a tényleges, az egészségügyi állapotban bekövetkezett javulást jelenti, hanem a hatályos orvosszakmai jogszabályok szerinti, a százalékos mértékben bekövetkezett változást. A jogszabály erre vonatkozó rendelkezéseinek hiányában nincs más lehetőség, mint a korábban megállapított egészségkárosodás mértékének összehasonlítása.

- [3] A jelen eljárást megelőzően folyamatban volt eljárásban a ... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ... számú, a másodfokú hatóság ... számú határozatát az elsőfokú hatóság számú határozatára is kiterjedően hatályon kívül helyező és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatásra kötelező ítélete ellen benyújtott alperesi felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Kúria az Mfv. III. 10. 147/2017/5. számú végzésével - az Mmtv. 33/A § (1) bekezdés a) pontja második fordulata alapján alkalmazandó 12. § (1) bekezdése a) pontja nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítását, a rendelkezés megsemmisítését és a Kúria előtt folyamatban levő pereben történő alkalmazásának kizárása iránt az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezve - a per tárgyalását felfüggesztette.
- [4] Az Alkotmánybíróság 21/2018. (XI.14.) AB. (Abh.) határozatában rögzítette: „(...) az egyéb körülmények szignifikáns változása nélkül, pusztán az ellátórendszer jogi kereteinek megváltozása miatt a fogyatékossgal élő személyek jogi értelemben vett állapota anélkül javul, és ezáltal az őket megillető, az ellátás összege anélkül csökken, hogy az érintett személyek tényleges, fizikai állapot valójában megváltoznak. Ebben az esetben nincs olyan, az ellátásra jogosult személy oldalán értékelhető valódi körülményváltozás, amely az ellátás összegének felülvizsgálatát lehetővé tenné az állam számára [41]. (...) az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontjának " - állapotjavulás kivételével - " szövegrésze kizárólag azon ellátásra jogosultak esetén alkalmazható, akiknek nemcsak a jogszabályok szerinti kategóriák és értékek alapján meghatározott jogi értelemben vett állapota, hanem az élethelyzetét érdemben meghatározó tényleges fizikai állapota is kedvezően változott. Csak az ilyen, az élethelyzetek érdemben meghatározó tényleges fizikai állapotjavulás értékelhető ugyanis az ellátásra jogosult személy állapotában bekövetkező valódi javulásként [42]".
- [5] Az Alkotmánybíróság fent ismertetett döntését követően a Kúria Mfv.III.10.547/2018/2. számú ítélete a ... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ... számú ítéletét hatályában fenntartotta.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [6] A felperes kereseti kérelmében a határozatok Pp. 339. § (2) bekezdés n) pontja szerinti megváltoztatását az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontja szerinti felülvizsgálatot megelőző hónapra járó ellátás összegének megállapításával kérte. Az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés második fordulata, a megváltozott munkaképességű személyek ellátásaival kapcsolatos eljárási szabályokról szóló 327/2011. (XII.29.) Korm.rendelet (R.) 13. § (1) bekezdése és a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 109. § (4) bekezdése felhívásával sérelmezte, hogy a komplex minősítést végző másodfokú szakértői bizottság nem vizsgálta meg személyesen, az elsőfokú szakértői bizottság pedig a vizsgálat eredményeként állapotjavulást nem állapított meg. Vitatta, hogy a határozat indokolásában szereplő orvosi megállapítások az összefoglaló véleményben rögzítésre kerültek volna, továbbá állította, hogy a határozat orvosi ténymegállapításai állapotjavulásként nem értékelhetők. Érvelése szerint az alperes a bíróságnak a megismételt eljárásra adott iránymutatásának nem tett eleget, a Ket. 109. § (4) bekezdésébe ütközően az állapotjavulás szakkérdésében a másodfokú szakértői bizottság

állásfoglalását nem szerezte be, kifogásolta, hogy a felperes fellebbezésében foglaltakra a másodfokú hatóság nem tért ki határozatában. Az Mmtv. 12. § (1) bekezdése szerint megállapított 42.520 forint az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontjába ütközően jogszabálysértő, mert rokkantsági ellátásának összege - az állapotjavulást kivéve - nem lehet kevesebb a felülvizsgálatot megelőző hónapra járó ellátás összegénél. A hatóság állapotjavulást nem állapított meg, ezért a rokkantsági ellátásának összegét felülvizsgálatot megelőző hónapra járó ellátás összegének alapulvételével kell meghatározni.

- [7] Az alperes ellenkérelmében a határozatban foglalt ténybeli és jogi indokait megismételve a kereset elutasítását kérte. Kiemelte, hogy a 2017. január 18. napján adott ... számú, elsőfokú orvosi szakvélemény a felperes kardiológiai állapotában az 2008. március 18. napján történt elsőfokú vizsgálathoz képest bekövetkezett állapotjavulást alátámasztotta. A Kúria Mfv.III.10.065/2016/6. számú eseti döntésének felhívásával előadta, hogy az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontjában rögzített állapotjavulás nem a tényleges egészségi állapotban bekövetkezett javulást jelenti, hanem a hatályos orvos-szakmai jogszabályok szerinti százalékos mértékben bekövetkezett változást. A felperes részére a III. csoportos rokkantsági nyugdíj az 50-79%-os mértékű össz-szervezeti egészségkárosodásra tekintettel került megállapításra, az elsőfokú szakértői bizottság az elsőfokú komplex minősítés eredményéről szóló összefoglaló véleményében felperes egészségi állapotának mértékét 55%-ban, össz-szervezeti egészségkárosodásának mértékét 45%-ban véleményezte, amely a korábbi 50-79%-os mértékű össz-szervezeti egészségkárosodáshoz képest jelent állapotjavulást, ezért az alperes a felperes rokkantsági ellátásának összegét jogszabálysértés nélkül állapította meg.

Az elsőfokú ítélet

- [8] A ... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság.... számú, a másodfokú hatóság számú határozatát az elsőfokú hatóság számú határozatára is kiterjedően hatályon kívül helyező és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatásra kötelező ítélete alapján megismételt eljárásban a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 339/A. §-a, a 339. § (1) bekezdése felhívásával a felperes keresetét - a perköltségben marasztalása mellett - elutasította. Megállapította, hogy az elsőfokú hatóság a megismételt eljárásban eleget tett az indokolási kötelezettségének; a komplex minősítést végző elsőfokú szakértői bizottság orvosi bizottsága részletesen kifejtette, hogy mely betegségek, rész-egészségkárosodások tekintetében következett be a felperes esetében állapotjavulás, ezért az elsőfokú hatóság orvosszakmai indokok figyelembevételével is indokát adta annak, hogy a felperes egészségi állapotában nemcsak jogi értelemben következett be állapotjavulás. A felperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy az elsőfokú hatóság az elsőfokú szakértői bizottság erre vonatkozó véleménye nélkül állapította meg az állapotjavulás fennállását. A bíróság kitért arra is, hogy a felperes a fellebbezésében nem vitatta az orvosi bizottság által megállapított egészségi állapot és egészségkárosodás mértékét, ezért a másodfokú eljárásban újabb orvosi bizottsági vizsgálatra nem került sor, a másodfokon eljáró hatóság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján vizsgálta felül az elsőfokú hatóság határozatát, amelynek indokaival egyetértve azt helyesen hagyta helyben.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [9] A felülvizsgálati kérelmében a felperes a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát és a rokkantsági ellátás felülvizsgálatot megelőző hónapra járó összegének (91.535 forint) a megállapítását kérte a Pp. 3. § (2)-(3) bekezdése, 206. § (1) bekezdése, 221. § (1) bekezdése, az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontja, az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 39. § (1) bekezdése, valamint az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Emberi Jogok

Európai Egyezmény (Egyezmény) Első Kiegészítő Jegyzőkönyvének 1. cikke bíróság általi megértését állítva. A felperes a perbeli előzmények megismétlésével állította, hogy a bíróság ítélete és a hatóság határozata iratellenes, mert a komplex minősítést végző elsőfokú szakértői bizottság összefoglaló véleménye nem tartalmazza, hogy „...állapotában kardiológiai vonatkozásban jelentős javulás következett be”. Kiemelte, hogy az összefoglaló vélemény csupán rögzíti a különböző időpontokban elvégzett szakértői vizsgálatok során tett releváns diagnózisokat, azonban az összefoglaló véleményben a „javulás” vagy „állapotjavulás” kifejezés, illetve ezek bármilyen szinonimája sem szerepel. Az alperes az eljárás során figyelmen kívül hagyta az Abh. és a Kúria Mfv.III.10.547/2018/2. számú ítélete szerinti - az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontjában a szakértői bizottság számára előírt, a szakértői véleménnyel szemben támasztott - kötelezettségeket. Kifejtette, hogy az összefoglaló vélemény nem tartalmaz olyan kifejezést, amely szerint az utóbb elvégzett vizsgálatok eredményeként tett orvos-szakmai megállapítások az Abh-ban meghatározottak szerint a felperes élethelyzetét érdemben meghatározó, tényleges fizikai állapotváltozásként lennének értékelhetőek.

- [10] Érvéle szerint a bíróság a támadott határozatok indokolásában foglalt iratellenes tényállást „kritikátlanul” fogadta el ítélezése alapjául, és a felperes által az azt cáfoló - érdemben az alperes által sem vitatott - előadását az ítélet indokolásában nem értékelte. Az iratellenes és valótlan tényállásra alapított ítélet az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés szerinti tisztességes eljáráshoz való jog elvébe ütközik. A támadott ítélet jogszabályba ütközése megítélésének különös súlyt ad az, hogy az Alkotmánybíróság az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontja tekintetében jogalkotói mulasztást állapított meg. A támadott ítélet indokolásából az Abh-ban részletesen rögzített, a szemben álló jogi érdekek konkrét ügyre vetített mérlegelése teljes mértékben hiányzik. A bíróság a rokkantsági ellátás csökkentésének igazolásául elégségesnek fogadta el, hogy az alperes megjelölte a felperes állapotjavulását alátámasztó orvos-szakmai érveket. Nem vizsgálta az Abh-ban rögzített, „élethelyzetét érdemben meghatározó” szempontokat, ezért a bíróság az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazása során nem volt figyelemmel az alkotmánykonform jogértelmezés, valamint a belső jog és a nemzetközi jog összhangja biztosításának követelményére, amely az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdését, az Abtv. 39. § (1) bekezdését és az Egyezmény Első Jegyzőkönyvének 1. cikkét sérti.
- [11] Az Emberi Jogok Európai Bíróságának (EJEB) (Nagy Béláné kontra Magyarország 53080/2013., Baczur kontra Magyarország 8263/2015. számú) ítéleteire hivatkozva a felperes előadta, hogy ellátását az eljáró hatóságok 2016. márciusa óta folyósítják drasztikusan csökkentett mértékben, élethelyzetét drámaian elnehezítve anélkül, hogy annak jogszerűségét igazolták volna.
- [12] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [13] A felülvizsgálati kérelem megalapozott az alábbiak szerint.
- [14] A felperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 3. § (2)-(3) bekezdése, 206. § (1) bekezdése, 221. § (1) bekezdése, az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontja, az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 39. § (1) bekezdése, valamint az Egyezmény Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikke sérelmét állította.
- [15] Az Egyezmény Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikke sérelme körében az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy a következetes az EJEB gyakorlata szerint az EJEB-nek nem feladata a tagállami jogszabályok absztrakt vizsgálata és annak megállapítása, hogy az adott jogszabály összeegyeztethető-e az Egyezménnyel, hanem elsősorban az egyes nemzeti jogi szabályok hatósági, illetőleg bírói mérlegelésen alapuló alkalmazásának egyedi kérelmezőkre gyakorolt eredményét értékeli, és amennyiben az egyedi ügyben megállapítja az Egyezmény megsértését, akkor a bepanaszolt államnak az EJEB által az Egyezmény Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikke

rendelkezései szerint megállapított jogkövetkezményt kell viselnie [21/2018. (XI. 14.) AB határozat], ezért a felperes által hivatkozott Egyezmény Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikkének sérelme nem állapítható meg.

- [16] A felperes megalapozottan hivatkozott a Pp. 3. § (3) bekezdése megsértésére. A bíróság tájékoztatási kötelezettségét előíró rendelkezés értelmezéséről a Kúria az 1/2009. (VI.24.) PK véleményében adott iránymutatást, amely szerint a tájékoztatási kötelezettség célja annak biztosítása, hogy a fél a bizonyítási indítványait a jóhiszemű és célszerű pervitel követelményeinek megfelelően előterjeszthesse. A felet - függetlenül attól, hogy jogi képviselővel jár-e el - tájékoztatni kell arról, hogy a bíróság a Pp. 163. § alapján mely tényállításait ítéli olyannak, amelyek bizonyításra szorulnak. A tájékoztatásnak a kereseti (vizontkereseti) kérelem és az ellenkérelem alapjaként előadottakból kiindulva, az anyagi jogszabályok szerint jelentős tényekre kell vonatkoznia. A tájékoztatást az eljárás olyan szakaszában kell megadnia, amikor a bizonyítandó tények már ismertek és megállapítható, hogy a fél nincs kellőképpen tisztában bizonyítási kötelezettsége tartalmával. A tájékoztatásnak az adott tényállításokra vonatkozóan egyediesítettnek és teljes körűnek, valamennyi elbírálásra kerülő kérelemre kiterjedőnek kell lennie. A tájékoztatást nem csak a felperes által előadott tényekhez, hanem az alperes érdemi ellenkérelmében foglalt, a védekezés alapjául szolgáló tényekhez igazodóan is meg kell adni, amennyiben a bíróság azokat az anyagi jogszabályok alkalmazása szempontjából jelentősnek ítéli (EBH 2011.2351.). A tájékoztatásnak - a szakértői bizonyítás szükségességét kivéve - a bizonyítási eszközökre általában nem kell kitérnie, azokra a bíróságnak csak akkor célszerű utalnia, ha a per adataiból megállapítható, hogy az adott bizonyítási eszköz (pl. okirat, tanú) igénybevétele nélkül a fél nem tud eleget tenni a bizonyítási kötelezettségének. A jogi képviselő nélkül eljáró felet azonban az adott esetben igénybe vehető bizonyítási eszközökről is tájékoztatni kell. A tájékoztatási kötelezettség nem teljesíthető csupán a Pp. 3. §-ának (3) bekezdésére és a 164. § (1) bekezdésére utaló általános tájékoztatással. A tájékoztatást a jegyzőkönyvben vagy külön végzésben úgy kell rögzíteni, hogy annak tartalma utóbb egyértelműen megállapítható legyen (Mfv. III. 10.038/2017/8, Mfv. III. 10.687/2017/10.).
- [17] A felperes már a fellebbezésében is és a per során következetesen állította, hogy állapotában a jogerős határozat alapjául szolgáló tényleges, fizikális állapotjavulás - betegsége természeténél fogva - nem következett be. Az ítélet indokolása kitért arra, hogy a felperes a fellebbezésében nem vitatta az orvosi bizottság által megállapított egészségi állapot és egészségkárosodás mértékét, ezért a másodfokú eljárásban újabb orvosi vizsgálatára nem került sor, továbbá, hogy az orvosi bizottság részletesen kifejtette, mely betegségek, rész-egészségkárosodások tekintetében következett be a felperes esetében állapotjavulás, ekként indokát adta annak, hogy az állapotjavulás nemcsak jogi értelemben következett be, ugyanakkor a felperes következetes előadása ellenére sem tisztázta, hogy az állapotjavulást rögzítő elsőfokú orvosi vélemény a felperes rendelkezésére állt-e, vagy az alperes csak az elsőfokú komplex minősítés eredményéről szóló összefoglaló véleményt - amely nem tartalmazza az állapotjavulást rögzítő orvosi véleményt - közölte a felperessel. A bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt kötelezettsége ellenére nem tájékoztatta a jogi képviselő nélkül eljáró felperest, hogy az állapotjavulást megállapító határozat alapjául szolgáló elsőfokú orvosi bizottság véleményével szemben orvosszakértői bizonyításnak lehet helye, annak ellenére sem, hogy a felperes - állítása szerint - vitatta a tényleges, a kardiológiai állapotában bekövetkezett állapotjavulást, és azt az alperes sem állította, hogy a felperes fizikális állapotában tényleges állapotjavulás következett be. Mindezen a körülmények figyelmen kívül hagyása következtében a bíróság - a Pp. 339. § és 206. § megsértésével - a tényállást nem tárta fel.
- [18] A Kúria számos eseti döntésében (Mfv. III. 10.013/2017/4., Mfv. III. 10.038/2017/8., Mfv. III. 10.687/2017/10.) rámutatott, hogy amennyiben a szakértői bizonyítás a tájékoztatás bíróság általi elmulasztására visszavezethető ok miatt marad el, az olyan lényeges eljárási, az ügy érdemére kiható jogszabálysértés, amely az elsőfokú eljárás megismétlését teszi szükségessé.

- [19] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet - a Pp. 275. § (4) bekezdése alkalmazásával - hatályon kívül helyezte és a bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.
- [20] A megismételt eljárásban a bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségének a határozat ténymegállapításait és az alperesi jogértelmezés helyességét vitató felperesi nyilatkozatokhoz igazodóan, a PK véleményben foglaltaknak megfelelően, a bizonyítás elmaradása vagy esetleges sikertelensége jogkövetkezményeire is kiterjedően köteles eleget tenni. Az elsőfokú orvosi vélemény szerint „2007-ben történt jobb ACM területi ischaemiás stroke maradványtünetei enyhe fokúak, enyhe residualis, b.o.-i. haemiparesis és bal centralis facialis paresis maradványtünetei észlelhetők. Panaszai, tünetei fenntartásában hangulatzavara szerepet játszik, maior psych.-i kórkép nem merül fel, psych.-i kezelésre ezidáig nem szorult. A rendelkezésre álló dokumentumok alapján 2008. 03. 18-án történt elsőfokú vizsgálatához képest (szakvélemény kelt: 2009. 02. 27.) állapotában cardiol. vonatkozásában jelentős javulás következett be, BK-dilatatio, jelentősen csökkent BK-functio és kiterjedt fali mozgászavar a controll cardiol. vizsgálatok során már nem került leírásra.” Az elsőfokú orvosi véleménnyel szemben a felperes azt állította, hogy az egészségi állapotában semmilyen értelemben sem következett be pozitív irányú változás be. Az orvosi szakkérdésben felmerült ellentmondás a szakértő nélkül nem oldható fel [Pp. 177. §].
- [21] A bíróságnak a tájékoztatási kötelezettsége és - amennyiben a felperes szakértői bizonyítást indítványoz - a szakértő kirendelése körében figyelemmel kell lennie arra, hogy az Abh. szerint az Mmtv. 33/A. § § (1) bekezdés a) pontjának „- az állapotjavulás kivételével -” szövegrésze kizárólag azon ellátásra jogosultak esetén alkalmazható, akiknek nem csak a jogszabályok szerinti kategóriák és értékek alapján meghatározott jogi értelemben vett állapota, hanem az élethelyzetét érdemben meghatározó tényleges fizikai állapota is kedvezően változott. Csak az ilyen, az élethelyzetet érdemben meghatározó tényleges fizikai állapotjavulás értékelhető az ellátásra jogosult személy állapotában bekövetkező valódi javulásként, mely értelmezés összhangban áll az Egyezmény Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikkével és az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatával. A megismételt eljárásban a bíróságnak a felperes tényleges állapotjavulását kell tisztáznia.
- [22] A fentiekre tekintettel a bíróság a felperes felülvizsgálati kérelmében állított további jogszabálysértést nem vizsgálta.

Záró rész

- [23] A felperes a felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megtérítését nem kérte, ezért a Kúria a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján e tárgyban mellőzte a határozathozatát.
- [24] A felülvizsgálati eljárás az Mmtv. 14. § (2) bekezdése alapján illetékmentes.
- [25] A végzés elleni felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.
- [26] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. június 3.

. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Deutschné dr. Kupusz Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró

A kiadvány hitelül:

tisztviselő